

DEN STØRSTE DRØM

KAJA, 8 år

TOBIAS, 11 år

Værelse, der er et stort skab med to fag, hvert fag fungerer som værelse. Man fornemmer at der er et stort hus udenom værelset, en stemning af tilflugtssted, rastløshed, altid et øre mod de andre rum i huset: Hvad laver mor? Hvordan har hun det?

1. SCENE

TOBIAS 10 år kommer ind, tager sin mobil frem. Han sidder lidt med mobilen, overvejer at trykke et nummer, tøver, små-øver for sig selv.

TOBIAS: Hej Simon, det er Tobias, jeg ringer fordi... Hey Simon, Tobias her. Arhhh *(efteraber sig selv)* "Hey, Tobias her." Tobias hvem, der er fire Tobias'er i klubben. Idiot! *(Forsøger igen)* "Hej, det er Tobias Nielsen, det er fordi du spurgte mig om det der med at være ked af det og så... Så..." Nej, det kan man sgu da ikke sige!

En dør smækker off. KAJA (8) kommer ind, hun trækker en skoletaske-rygsæk efter sig, har en pakke rugbrød, en agurk og et løg med.

TOBIAS: Er hun gået?

KAJA: Ja.

TOBIAS: Er det, hvad der var?

KAJA: Ja.

TOBIAS: Det kan man da ikke lave aftensmad af!

KAJA: Mor køber altid sundt!

TOBIAS: Låset du døren?

KAJA: Åhh nej, det glemte jeg.

TOBIAS: Så gå ned og lås.

KAJA: Kan du ikke gøre det? *(Roder i sin taske, finder en lommelygte)* Du må godt få den her med.

TOBIAS: *(Jeg er da ikke mørkerød)* Tsk!

KAJA: Tobias gider du ikke godt?

TOBIAS rejser sig.

KAJA: Skynder du dig?

TOBIAS: Jaja.

KAJA alene, hun synes hun hører en lyd, hun tømmer indholdet af sin taske ud - en pose chips, kiks, papir, tuscher, et legetøjssværd. Hun tager sværdet, ser sig ængsteligt omkring. Hun hører en lyd igen. Off TOBIAS bander. KAJA propper hurtigt chips og kiks tilbage i tasken.

TOBIAS ind.

KAJA: Hvorfor tog det så lang tid?

TOBIAS: Jeg ville lige tjekke om der var andet ædelse i køleskabet. Der var nul og nix, ikke andet en sprut.

KAJA: Og hvad så!

TOBIAS: Ikke noget.

TOBIAS finder mobilen frem igen. KAJA tager sin skoletaske og sætter sig lidt væk fra TOBIAS med ryggen mod ham. Lyden af en pose der knitrer. TOBIAS lister over mod hende.

TOBIAS: Hvor har du dem fra?

KAJA: Ingen steder.

TOBIAS hugger posen.

KAJA: Kom med den. *(Løber efter ham)*

TOBIAS åbner posen, tager en håndfuld, propper dem i munden.

KAJA: Det er mine chips!

TOBIAS propper sig, så smider han endelig posen over til hende.

KAJA: Jeg siger det!

TOBIAS: Ja. Klart!

KAJA: Du tog alt for mange!

TOBIAS: Hvem var det der gik ned og låste fordi der var en lille skid, der ikke turde, hva'?

KAJA: Men alligevel.

TOBIAS tager igen sin mobil frem igen, KAJA mukker. Så ro. De spiser chips.

2. SCENE

KAJA: Hvad ser du?

TOBIAS: Ikke noget.

KAJA kommer nærmere.

KAJA: Hvad er det?

TOBIAS: Smut!

Maser sig tættere på.

TOBIAS: Tag din egen mobil.

KAJA: Det kan jeg ikke. Den er væk.

TOBIAS: Hva'?

KAJA: Jeg har glemt den. I SFO'en, tror jeg.

TOBIAS: Hvorfor kan du aldrig passe på din ting. Du låner ikke min.

KAJA: Nej nej!

KAJA kredser om TOBIAS, så pludselig snupper hun hans mobil.

KAJA: Hov!

TOBIAS: Det der!

*KAJA løber væk med mobilen, TOBIAS efter, KAJA taber mobilen.
Skærmen smadrer.*

TOBIAS: Se nu! Din idiot!

KAJA: Jeg ville bare låne den.

TOBIAS: Hold din kæft.

Pause.

KAJA: Den kan laves.

TOBIAS: Hold så din kæft. Jeg gider ikke høre på det! (*Begynder at gå ud*)

KAJA: Hvad skal du?

TOBIAS: Det rager ikke dig.

KAJA stiller sig i vejen, forsøger at holde ham tilbage.

KAJA: Vi må ikke være i stuen, når mor ikke er hjemme.

TOBIAS: Det er jeg da ligeglad med.

KAJA: Du må ikke gå.

TOBIAS: Jeg vil se fjernsyn.

KAJA: Storbror, det bliver så mørkt, når du ikke er her.

Pause.

TOBIAS: (*Rækker hånden frem mod hende*) Chips!

KAJA: Nej.

TOBIAS: Nå. (*Vil gå igen*)

KAJA: Så okay!

KAJA giver TOBIAS posen. TOBIAS spiser chips, KAJA ser på.

KAJA: Hvornår tror du, hun kommer hjem?

TOBIAS: Aner det ikke.

KAJA: Hvad skal vi så lave?

TOBIAS: Hvor sku' jeg vide det fra, det er ligesom ikke mig, der har smadret MIN mobil!

KAJA: Vi kan lige så godt gå i seng så.

TOBIAS: DU kan lige så godt gå i seng. Jeg er ikke træt.

KAJA 'redder seng' i skabet, gør klar til at gå i seng, tæpper kommer frem, natlys, lyde i det fjerne, mørket sniger sig nærmere.

KAJA: Kan du ikke sidde lidt herhenne?

TOBIAS: Nej.

KAJA: Men måske bare lidt tættere på så?

TOBIAS:...!

TOBIAS rykker en lille smule tættere på skabet. Pause. Lyden af trin, mørkt hus, alene hjemme.

TOBIAS:...?

KAJA: Er det mor?

Det var det ikke.

KAJA: Jeg kan ikke sove.

TOBIAS: Nej, for du snakker hele tiden.

KAJA: Jeg synes, det er godt.

TOBIAS: Hvad for noget?

KAJA: At vi kun må være på værelset, når mor ikke er her. Jeg hader trappen og gangen om natten, gør du ikke også?

TOBIAS: Ikke rigtigt.

KAJA: Er du stadig sulten?

TOBIAS: Lidt.

KAJA: Jeg har også nogen kiks.

TOBIAS: Det er lige meget.

Pause.

KAJA: Jeg ville ønske mor så ud på en anden måde.

TOBIAS: Hvad mener du?

KAJA: At der var noget mere...? Sådan lyst i hendes hoved.

TOBIAS: Hvordan?

KAJA: Altså, noget mere - blødt og ...

TOBIAS: Mener du sådan her? *(Han forsøger at se lys og blød ud i ansigtet)*

KAJA: Nej, sgu da, det er grimt.

TOBIAS: Sådan her så.

KAJA: Nej. *(Griner)*

TOBIAS: Hvad så med?

KAJA: Nej, NEJ, det er helt forkert. Sådan her. *(Laver et fredfyldt, dejligt smil)*

TOBIAS: Hvor ser du åndssvag ud!

KAJA: Jeg drømte det i en drøm. At mor så sådan ud. Fuldstændig glad. Drømmer du også sådan noget?

TOBIAS: Ikke rigtig.

KAJA: Hvad drømmer du så?

TOBIAS: Jeg drømmer ikke.

KAJA: Jo, du gør, det har du fortalt, det kan jeg huske.

TOBIAS: Du husker forkert!

KAJA: Jeg har mega mange drømme, der er mega gode. En af de bedste jeg drømmer, er en om en kæmpe mega-stor portion spaghetti med kødsovs. Det er en VIRKELIG god drøm.

3. SCENE

TOBIAS: Det har jeg fået i dag.

KAJA: Hva'!

TOBIAS: Ja.

KAJA: Hvor?

TOBIAS: I Klubben.

KAJA: Løgn!

TOBIAS: Det smagte vildt godt.

KAJA: Det tror jeg ikke på.

TOBIAS: Det er faktisk rigtigt, der er nemlig kommet en ny voksen og han er kok.

KAJA: Kokke arbejder ikke med børn.

TOBIAS: Det kan de sagtens. Han bor lige ved siden af skolen og han har også været i militæret og i krig, så nu skal han tage det med ro med hovedet.

KAJA: Har han skudt nogen?

TOBIAS: Det ved jeg ikke.

KAJA: Har du ikke spurgt ham?

TOBIAS: Nej.

KAJA: Hvorfor har du ikke det?

TOBIAS: Sådan noget spørger man ikke om.

KAJA: Det gør man da. Det er vigtigt. Tør du ikke spørge?

TOBIAS: Jo.

KAJA: Nej, du gør ej.

TOBIAS: Det gør jeg, men vi taler ikke om sådan nogen ting, vi taler om noget andet, OKAY?!!

Pause.

KAJA: Har han så soldatertøj på?

TOBIAS: Sgu' da ikke i Klubben. Nu tror jeg hun kommer?

De lytter.

KAJA: Det er for tidligt. Jeg falder aldrig i søvn!

TOBIAS: Skal jeg hente hende?

KAJA: Nej. Det vil hun jo ikke ha'.

TOBIAS: Nej, det vil hun ikke ha', for hun skal 'morer sig lidt'. Cafe Vinhanen. Det er den mest åndssvage cafe, jeg kender. Hvem fanden gider også drikke så meget vin?

KAJA: Ikke mig!

TOBIAS: Heller ikke mig! Simon siger, at man skal sige det, hvis man er ked af det.

KAJA: Simon, hvem Simon?

TOBIAS: Ham den nye. Fra Klubben.

KAJA: Soldaten?

TOBIAS: Han vil gerne hjælpe os med det med mor.

KAJA: Hvad for noget med mor?

TOBIAS: At hun bare skrider ned på (vrænger) vino, vino, Vinohanen hele tiden.

KAJA: Det skal han ikke. Bare fordi han er soldat, så kender han ikke vores mor, for hun er nemlig også ked af det med dårlig ryg, så han skal ikke tro, at han ved alt!

4. SCENE

TOBIAS: Jeg har da aldrig sagt, at han ved alt, men han VED meget, det gør soldater for de skal klare det hele, det er præcist ligesom den bog far gave mig.

KAJA: Hvad for en bog?

TOBIAS: Det der eventyr.

TOBIAS roder rundt, finder en helt ny udgave af 'Fyrtøjet'.

KAJA: Hvorfor har du den her? Mor bliver ked af det, hvis hun ser den.

TOBIAS: Hun ser den ikke.

KAJA: Hvad hvis det var dig, der lige var blevet skilt fra en far og han var flyttet til en anden by med en ny kone med nye bryster, og du så kom hjem og så den bog lige her, hvordan ville du så ha' det måske, hva'?

TOBIAS: Men hun kommer jo ikke hjem nu, hun skal drikke vino, har du glemt det? Vino, vino, vino! Jeg fatter det ikke, hun bliver ikke spor glad af alt den vin alligevel! Jeg vrider sgu halsen om på den skide Vin-hane en dag!

KAJA hugger bogen.

TOBIAS: Giv mig den!

KAJA: Den skal ikke være her!

TOBIAS: Du ødelægger ikk' den også. *(Får fat i bogen, er ved at græde)* Du er den dumme lillesøster i hele verden!

KAJA: Nej, jeg er ikke, det er den bog, der er dum. OG kedelig.

TOBIAS: Hold så din kæft!

KAJA: Nej!

Pause.

TOBIAS: *(Stille)* Du skal ikke tage den.

KAJA:...

TOBIAS: Du skal ikke!

KAJA: Okay.

Pause.

KAJA: Hvad handler den egentligt om?

TOBIAS: Det fortæller jeg ikke dig, når du alligevel synes den er kedelig.

Pause.

KAJA: Så synes jeg ikke det er kedelig.

TOBIAS: (Nå!)

KAJA: Tobias?

TOBIAS: Den handler om en soldat, der møder en heks, og så kommer

han ned i et træ, hvor der er nogle hunde, der sidder på nogle skattekister fyldt med penge.

KAJA: Åhh nej, er det den? Den er så dum, at man dør af den. De der hjernedøde hunde med store øjne, der alligevel ikke kan se noget som helst (*mimer en hund med store øjne*).

TOBIAS: Hvad laver du?

KAJA: Og de bliver større, og større (*mimer*) og større og større (*mimer, tumler rundt*).

TOBIAS: (*Griner*) Hvor ser du åndssvag ud?

KAJA: Jeg er en åndssvag hund. Vuf-vuf! (*Hun leger hund rundt om TOBIAS, bliver mere og mere påtrængende*)

TOBIAS: Lad vær!

KAJA: Jeg vil høre en anden historie, waf-waf!

TOBIAS: Lad nu vær!

KAJA: En med hundekijs og katte og kødben, NEJ! en med knogler fra døde dyr og zombier, der savler og har en ånde, så alting bli'r ætset op, bare den kigger på en, jeg vil ha' en historie, der er spændende.

TOBIAS: Det tør du jo ikke at høre alligevel.

KAJA: Jo, jeg gør, og hvis du ikke vil fortælle den, så laver jeg den bare selv, WAF!

Den tror TOBIAS IKKE på.

KAJA: Det gør jeg. (*Monster/zombieagtigt*) 'Jeg er død nu, men jeg vil ikke være i min grav, jeg vil ud og jage dem, der har slået mig ihjel, så pas på, for nu kommer jeg!' Vil du være med?

TOBIAS: Puh!

KAJA: Kom nu!

TOBIAS: Jeg orker det ikke. Jeg træt.

KAJA: Lige før sagde du, at du ikke var træt.

TOBIAS: Nej, men det er jeg nu!

KAJA: Hvad er klokken?

TOBIAS: Aner det ikke, der er en idiot, der har smadret min mobil.

KAJA: Jeg har sagt undskyld.

TOBIAS: Nu kan vi ikke blive vækket i morgen.

KAJA: Åhh nej. Hvad skal vi så gøre?

TOBIAS: Godt spørgsmål!

KAJA: Måske dur alarmen alligevel.

TOBIAS tager mobilen, tjekker.

KAJA: Gør den?

TOBIAS: Det gør den ikke og hvem skal så sørge for, at vi kommer op i skole? Mig! For mor står jo ikke op!

Pause.

5. SCENE

KAJA: (*Forsigtigt*) Tobias? Hvad nu hvis jeg hjælper med at vi kommer op, når det bliver morgen, kan vi så ikke fortælle en historie? Sig nu ja. Det ku' være sjovt. Der kunne være en, der er forhekset og noget med en farlig... ? En trold. En monster-trold, der flår børn fra hinanden og æder dem levende. (*Som Trollden*)
HAHA!

TOBIAS: Hva'?

KAJA: Jeg er en mega monster stor trold!

TOBIAS: Dig?

KAJA: Ja, se!

KAJA er trold. TOBIAS kan ikke lade være med at grine.

KAJA: Den er meget farlig. Og der er også en prinsesse i nød. Det kan være dig.

TOBIAS: Nej!

KAJA: Hvorfor ikke, det gad du godt sidste gang.

TOBIAS: Nul.

KAJA: Hvad vil du så være?

TOBIAS: Ingenting.

KAJA: Jo, kom nu. Hvad med soldat?

TOBIAS: Hvorfor?

KAJA: Fordi!

TOBIAS: Så okay. Men så skal trolden også være kæmpe-kæmpe stor og uovervindelig.

KAJA: Nemlig! Og alle der kommer i nærheden af den dør - lige på stedet.

TOBIAS: ... men ikke Soldaten.

KAJA: Nej, nemlig ikke! *(Hun ser sig om i værelset, får øje på et brunt tæppe af fake fur)* 'Er der nogen jeg kan æde?!'

TOBIAS: Skulle det være en kæmpe-kæmpe uovervindelig trold?

De kigger begge på den, nej det er ikke en farlig trold. TOBIAS tager tæppet.

TOBIAS: Måske hvis... *(Han siger trolde lyde)*

KAJA: Det duer ikke.

Flere lyde, mere farligt.

KAJA: Bedre men... Vent lidt.

KAJA får arrangeret tæppet, så det ligger trolde-monster-agtigt på Tobias, levende og uhyggelig. TOBIAS siger igen trolde, ædelyde.

KAJA: *(Lidt skræmt)* Det kunne godt være en monster-trold, men der skal også være en, der er forhekset.

TOBIAS: Det skal være heksen.

KAJA: En heks kan ikke være forhekset.

TOBIAS: Det kan hun godt, fordi det i virkeligheden er Prinsessen.

KAJA: Hvordan det?

TOBIAS: Det... okay, oppe på slottet, der bor kongen og Dronningen...

KAJA:... og kongen er død...

TOBIAS: Er han død?

KAJA: Ja. Stendød!

TOBIAS: Det synes jeg altså ikke. Kan vi ikke? Kan vi ikke sige, at de tror, at han er død, men det er han slet ikke i virkeligheden?

KAJA: Han er bare rejst væk til et andet rige med sin nye dronning og så...?

TOBIAS:... og så er Dronningen blevet så ked af det, at hun ikke kan klare noget mere... Soldaten er lige vendt hjem fra krigen, og så en dag hørte han...

6. SCENE

KAJA: Nej, nej vent! *(Hun begynder at lede)* Vi skal lige... Det her er Dronningen *(Finder en gammel Barbiedukke)*

TOBIAS: Det ligner ikke en dronning.

KAJA: Hun er meget træt og orker ikke noget. 'Tjenestepige, tjenestepige, giv mig noget mere vin' *(Fnis)*

TOBIAS: 'Ja tjenestepige, giv mig noget vin! Giv mig en... *(Forsøger at sige nogle vinnavne på fransk)* En chateaufort du pap-vin eller en vino de vino de casa det prut. Tjenestepige, kom så i gang! *(Fnis)*

KAJA: *(Som tjenestepigen)* 'Mere vino? Fandeme nej og rend mig i røven, jeg siger op, og jeg kommer aldrig mere tilbage...'

TOBIAS: *(Som tjenestepigen)* 'Så nu kan De ha' det så godt deres - lorte-majestæt.'

KAJA/DRONNING: 'Åhhh nej, tjenestepige gå ikke. Hvorfor, hvorfor forlader alle mig? Du godeste, du godeste, hvor er det dog triste tider i mit rige. Det hele er så møg trist. Jeg er trist, Prinsessen er trist, og hele slottet knager af tristhed. Kom og trøst mig prinsesse.'

TOBIAS: Men så en dag gider Prinsessen ikke mere, så hun tager sin fineste kjole på. Find en fin kjole!

KAJA: Okay. (*Finder et eller andet, der kan gøre hende fin*) Se lige? (Som prinsesse) Jeg vil ikke være her mere, farvel og tak, jeg går nu og lad være med at kigge efter mig i den kongelige have, for jeg er der ikke, jeg rejser nemlig helt ud til det kongelige hav.

TOBIAS: 'Kom tilbage, kom tilbage' råber Dronningen oppe fra slottet... Og får dårlig mave.

TOBIAS bøvser, de fniser.

KAJA: Meget dårlig mave (*bøvs*), men hun kan stadigvæk godt råbe: 'Prinsesse, prinsesse, gå ikke ned til havet, trolden tager dig.'

TOBIAS: Var det en havtrolld?

KAJA: En havtrolld? Det lyder dumt.

TOBIAS: De er vist heller ikke særlig farlige.

KAJA: Men hvad er det så for en trold?

TOBIAS: Det ved jeg ikke? En strand-trold?

KAJA: Nej! Jeg har det. Det er en ø-trold, der bor på en... ja, på en ø.

TOBIAS: God ide! Så skal vi... (*Arrangerer*) Her er slottet og haven, og her... havet og øen. (*Han placerer 'Trolden/pels-tæppet' på øen*)

KAJA: Den er alt for lille den ø, Trolden fylder det hele.

TOBIAS: Det er også meningen for den er mega-uhyggelig stor og ond! *(Siger trolde-lyde)* Og da den ser Prinsessen gå der nede ved havet, så tager den hende og æder hende!

KAJA: Skulle hun ikke først forhekses?

TOBIAS: Skulle hun?

KAJA: Ja, det sagde du selv. Hun skal forhekses og blive lige så ond som Trolden.

TOBIAS: Er det så ikke bedre, hvis hun bliver taget til fange?

KAJA: Til fange? Hvorfor det?

TOBIAS: Trolden tager hende og skal til at æde hende, men så ser han, at hun er tynd som en spaghetti og det er ikke nok, så hun skal fedes op.

KAJA: Han sætter hende i et bur, og så kan hun ellers sidde der. Trolden, han tror, at han kan narre hende til at spise sig fed og stor. Giv mig lige min taske.

KAJA finder kiksene frem, giver dem til TOBIAS/Trolden.

TOBIAS: *(Som Trolden - med kiks)* 'Nå, min lille prinsesse, skal du ikke ha' lidt kage og bøf?'

KAJA: Men Prinsessen ved godt, at Trolden bare vil æde hende, for hun er nemlig klog og Trolden er et dovent læs, og det eneste han tænker på er at æde og snorke dagen lang. *(Siger snorkelyde)*

TOBIAS: Hvad med Soldaten?

KAJA: Øjeblik. (*PRINSESSEN*) 'Jeg stakkels prinsesse, jeg er så sulten, al den lækre mad pølser, pomme frites, lasagne og tag selv soft ice med smarties, men jeg må ikke røre det, for hvis jeg spiser det, så er det slut med mig (*jamrer*) Hvad skal jeg dog gøre, så Trolden ikke æder mig? Men hov, hvad er det, jeg hører i det fjerne? (*Hun siger hestelyde*) Det lyder som en soldat? Det lyder som en soldat!!

TOBIAS: Hva'?

KAJA: Soldaten! Soldaten er kommet hjem fra krigen.

TOBIAS: Nåh...(*TOBIAS ser sig om, finder noget der kan være en hest, siger hestelyde. Som Soldaten*) 'Ahhh, det er godt at være hjemme fra krigen igen i fred og ro. Jeg tror, jeg vil lave mig en stor portion kødsovs, men! Hvad er det? Hvem er det, der klager sig?'

KAJA/DRONNING: ... ak, ak, ak...

Fnis.

TOBIAS: ... ak, ak, ak? Hvad er det for en jammer fra slottet! Min hest? Sorte, hvor er du? (*Sorte kommer, stejler og er vild*) Nå, der er du! Kom så, af sted til slottet (*Han springer på sin 'hest'*)

KAJA: Og så kan det være, at han fik fart på, sammen med Sorte drøner Soldaten med 280 km i timen lige ind i Dronningens fineste sal... (*Som Dronningen*) 'Åhh jeg ulykkelige, min konge er rejst og min prinsessedatter forsvundet...

TOBIAS: Var kongen ikke død?

KAJA: Det lavede vi jo om. Han er bare taget væk. Det har jeg også hørt mor sige om far: Han kunne lige så godt være død.

TOBIAS: Sådan noget skal hun ikke sige.

KAJA: Tobias, lad nu vær'.

TOBIAS: Han kunne IKKE lige så godt være død.

KAJA: Det var jo ikke sådan, hun mente det.

TOBIAS: Voksne er fandeme ikke rigtig kloge nogle gange, og de værste er dem, der sidder dagen og natten lang og snøfter ned i vinglas, snøft, snøft, snøft! med stank ud af munden, så det ikke er til at holde ud.

KAJA: Ja, og derfor bliver Soldaten nødt til at holde sig for næsen, så han ikke brækker sig. *(Holder sig for næsen)* Ærede dronning...

TOBIAS: Den sagde han ikke.

KAJA: Jo, han gjorde. Ærede dronning, din mund stinker...

TOBIAS: Nej! Han siger det ikke, han synes ikke hun er ærede, han er røv træt af hende og han forstår godt at kongen skred, når hun bare sidder der og bæller hele dagen.

KAJA: Men det er jo fordi, hun er ked af det og fejler noget med ryggen!

TOBIAS: Det er Soldaten ligeglad med, for dronninger kan godt opføre sig ordentligt selv om de er syge, og det siger Soldaten også til hende: *(Som Soldaten)* Tag dig sammen dronninge-skvat fordi ellers er der ikke nogen, der gider dig mere, og så kommer Prinsessen aldrig tilbage.

KAJA: Sagde han det?

TOBIAS: Ja, det gjorde han!

KAJA: Men hvor skal Prinsessen så bo henne, hvis hun ikke skal bo på slottet?

TOBIAS: Hun skal...? Soldaten tager hende med hjem - til sin familie. Eller de prøver at finde kongen og hans nye dronning, og spørger om de må bo der. Ja, det er det, de gør for Prinsessen skal i hvert fald ikke tilbage til DET slot!

7. SCENE

TOBIAS: *(Tager KAJAS sværd)* 'Prinsesse, jeg er klar, Sorte og jeg er på vej!'

Sorte vil ikke gå.

TOBIAS: Kom så Sorte, hyp-hyp. Åhh nej, Sorte er bange for vand.

TOBIAS/SOLDAT: Men heldigvis, Soldaten har en båd. Her ved stranden. Prinsesse, jeg kommer, JEG KOMMER!

KAJA/PRINSESSE: Hvad er det? *(Hvisker højt)* Hallo? Er der nogen?
Er det Soldaten?

TOBIAS/SOLDAT: *(Forsøger at starte sin bådmotor)* Kom nu din dumme
motorbåd, start så, det gælder liv og død! *(Mega store speedbåd
lyde)* Sådan!

KAJA/PRINSESSE: *(Hvisker højt)* Soldat? Soldat? Hvis det er dig, så
vær lidt mere stille ellers vågner den lede Trolde og opdager, at
hjælpen er på vej.

TOBIAS/SOLDAT: Hva'?

KAJA/PRINSESSE: *(Hvisker meget højt)* Vær lidt mere stille! SLUK
MOTOREN.

*TOBIAS slukker for motorbåden. Stilhed. Der lyder der gnavne
trolde-lyd)*

TOBIAS/SOLDAT: Er han vågen?

KAJA/PRINSESSE: Jeg ved det ikke?

*Flere trolde-lyde, så trolde-snorke-lyde, der evt. fortsætter
under det følgende.*

TOBIAS/SOLDAT: Pyha, det var tæt på. Min kæmpe, lækre motor-speed-
båd larmer for meget, jeg må svømme resten af vejen.

*SOLDATEN tager sværdet i munden, svømmer og svømmer og svømmer,
kommer til øen, lister af sted.*

KAJA/PRINSESSE: Hvad blev der mon af min tapre soldat? Jeg hører intet mere?

TOBIAS/SOLDATEN: *(Hvisker)* Prinsesse, hvor er du?

KAJA/PRINSESSE: Åhh, soldaten.

TOBIAS/SOLDAT: Jeg er på vej!

KAJA/PRINSESSE: Det er glædeligt! Men ikke for højt.

TOBIAS/SOLDAT: *(Råber)* Det skal jeg nok!

KAJA/PRINSESSE: Schhh!

TOBIAS/SOLDAT: Der er så mørkt, jeg kan ikke se noget.

KAJA/PRINSESSE: Jeg er her! Tag din lommelygte og red mig.

SOLDATEN finder sin lommelygte frem, sniger sig videre. TOBIAS kommer til at vælte noget.

KAJA/TROLD: HVAD LAVER DU PÅ MIN Ø?!

TOBIAS/SOLDAT: Jeg er kommet for at slå dig ihjel!

KAJA/TROLD: Slå mig ihjel?! HAHAAAAHA! Det kan du ikke.

TOBIAS/SOLDAT: Jo, jeg kan.

KAJA/TROLD: Jeg er stor, og du er lille.

TOBIAS/SOLDAT: Jeg er også stor.

KAJA/TROLD: Dig? Stor?

TOBIAS/SOLDAT: Ja!

KAJA/TROLD: Ha! Hvor stor er du?

TOBIAS/SOLDAT: Så stor!

KAJA/TROLD: Det er ikke nok. Giv op for snart skal jeg gnaske prinsessesteg.

TOBIAS/SOLDAT: Du får ikke lov!

KAJA/TROLD: Kom an dit lille skvat, jeg er ikke bange for noget.

TOBIAS/SOLDAT: Det er jeg heller ikke, og nu skal du dø, du skal DØ din lede monster Trold!

KAJA/TROLD: Det tror du hahaha!

TOBIAS går i gang med en blodig slåskamp mod Trolden, på liv og død. Han slår den ihjel flere gange.

TOBIAS/SOLDAT: Tag den din lede satan!

KAJA: (Bange) Tobias stop. Tobias stop, stop nu!

TOBIAS: Hvorfor? Skulle den trold ikke smadres?

KAJA: Jo, men det er bare...

TOBIAS: Den SKAL smadres for ellers bliver Prinsessen aldrig befriet, og så æder Trolden hende helt op, og det vil du måske gerne ha'?

KAJA: Nej, selvfølgelig ikke.

TOBIAS: Nå, men så er der jo ikke andet at gøre vel for ellers, ellers så sker der ingenting og så bliver det hele bare ved med at være det samme.

TOBIAS kæmper med ikke at græde.

KAJA: Tobias, hvad er der?

TOBIAS: Det går ikke, Trolden dør jo ikke rigtig alligevel.

KAJA: Jo, den er død. Se selv. Du hakkede den ihjel.

TOBIAS: Det bliver aldrig godt igen.

KAJA: *(Mens hun trøster TOBIAS)* Jo, det gør, det bliver godt. Se selv. Prinsessen er befriet og Trolden er død, så nu er det hele i orden, og så kan Soldaten godt tage sin super seje speedbåd og sejle tilbage til stranden uden at være stille. Og Prinsessen er med, hun står helt forrest i båden, hendes hår blafrer i vinden og det hele er meget smukt. Og da de kommer i land, hjælper Soldaten Prinsessen op på slottet, hvor Dronningens hoved pludselig er helt forvandlet, hun ser helt blød ud og glad, og da hun ser børnene, nej, da hun ser Prinsessen og Soldaten så lyser hun op over det hele. 'Kæreste Prinsesse og tapre Soldat', siger hun, 'fra nu af skal vi leve til verdens ende og være lykkelige'. Sådan ender det Tobias! Det ender godt.

8. SCENE

TOBIAS: Jeg vil ikke mere.

KAJA: Hvad mener du?

TOBIAS: Jeg går min vej.

KAJA: Hvorfor siger du det?

TOBIAS: Det holder aldrig op.

KAJA: Hva'?

TOBIAS: Simon har sagt, at jeg bare kan ringe, når jeg vil, men nu er mobilen i stykker, så jeg går derhen og du skal med.

KAJA: Det kan du ikke. Du kan ikke gå. Det er helt sort udenfor!

TOBIAS: Jo, jeg kan, og du SKAL med.

KAJA: Men hvad så når mor kommer hjem og vi ikke er her?

TOBIAS: Det må hun selv om. Kom så.

KAJA: Nej. Det er ikke noget du bestemmer.

TOBIAS: Jo, det siger Simon, man kan godt bestemme, for børnene skal ikke være kede af det hjemme. *(Tager fat i hende)*

KAJA: Jeg vil ikke med.

TOBIAS: Du kan ikke være alene hjemme.

KAJA: Jeg tør godt.

TOBIAS: Nej, du gør ej.

KAJA: Vi kan ikke bare gå fra moren, så kommer hun i fængsel og børnene kommer på børnehjem.

TOBIAS: Det passer ikke. Man taler med alle andre først.

KAJA: Alle andre hvem?

TOBIAS: Dem i ens familie, jeg har selv googlet det og Simon siger også, at det er sådan det er, når familien drikker for meget vin.

KAJA: Kan vi så bo hos far og hans nye kone?

TOBIAS: Ja, eller hos andre som børnene kan li'. Det er rigtigt. Og moren kan få hjælp.

KAJA: Hvordan det?

TOBIAS: Af? Af nogen der hjælper.

Pause.

KAJA: Okay, så kommer jeg. Men...?

TOBIAS: Hvad?

KAJA: Vent lige...

TOBIAS: Hvad skal du?

KAJA finder papir og blyant frem fra tasken, begynder at skrive, mumler:

KAJA: Hej mor. *(Det er svært for hende)* Tobias og mig... *(Problemer)*
Arhhh, hvordan er det nu man staver Tobias?

TOBIAS: T-o-b-i-a-s!

KAJA: Ikke så hurtigt.

TOBIAS: Lad mig.

KAJA: Nej, det er mig, der skriver.

TOBIAS tager papiret og blyanten fra hende.

TOBIAS: Hvad skal der stå?

KAJA: Hej mor, vi er gået hen til Simon. Hilsen Kaja og Tobias.
Har du skrevet det?

TOBIAS: Ja.

TOBIAS skriver mere.

KAJA: Hvad skriver du?

TOBIAS holder papiret op.

KAJA: *(Læser)* Du, er? Du er? Hvad står der?

TOBIAS: Du er selv uden om det med alt din sure vin, farvel!

KAJA: Det skal du ikke skrive!

TOBIAS: Jeg har gjort det.

KAJA: Det er mit papir, hun bliver ked af det.

TOBIAS: Det vil jeg skide på, for hun er den voksne. Kom så.

TOBIAS tager KAJA i hånden, de går.

Lise Jørgensen ©